

23 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2018
+ ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΣ' (Α' ΛΟΥΚΑ)

Ἡ σύλληψις τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.
Ραΐδος μάρτυρος, Ξανθίππης καὶ Πολυξένης ὁσίων (+109),
Νικολάου νεομ. τοῦ Καρπενησιώτου (+1672),
Ἰωάννου νεομάρτ. τοῦ ἐκ Κονίτισης (+1814).

Ἦχος πλ. δ'. Ἐωθινὸν ζ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος πλ. δ' Γα ρ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν ευ
λο γη με νος ο ε ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ υ
ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν ευ
λο γη με νος ο ε ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ υ
ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

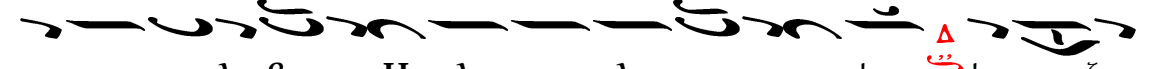
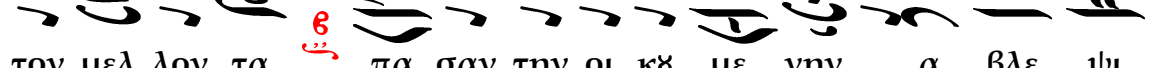

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ε ξ υ ψους κα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην κα

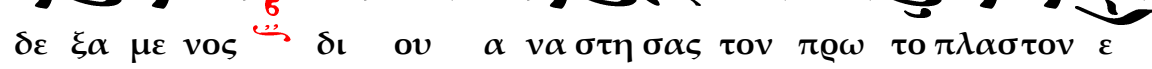

 τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ θε

 ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στα σις η μων

 Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Δόξα. Τοῦ Προδρόμου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-Θ.

Η πρω ην ου τι κτῶ σα στει ρα ευ φραν θη τι ι δα

 γαρ συν ε λα βες Η λι ου λυ χνον σα φως φω τι ζειν

 τον μελ λον τα πα σαν την οι κῶ με νην α βλε ψι

 αν νο σῶ σαν χο ρευ ε Ζα χα ρι α εκ βο ων πα ρρη

 σι α Προ φη της τῶ Υ ψι στῶ ε στιν ο μελλων τι κτε σθαι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ ο απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α γνω

 στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι

 γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συ γ χυ τω ε νω σει σα ρ

 κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων κα τα

 δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω το πλα στον ε

 σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω ω ω ν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ' Β Γα ρ

A νε στήσεκ νε κρώνη ζω η των α α παν των
 και αγ γελοσφω τος ταισγυ ναι ξιν ε ε βο α παυ σα
 σθε των δα κρωντοις α πο στο λοισεν αγ γε ε λι σα α
 σθε κρα ξα τε α νυ μνου ουσαι ο τι α νε στη Χρι
 στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη σας σωσαι ως
 Θε ος το γε νος των α ανθρω πων

Δόξα. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἦχος πλ' Β Νη ρ

A να στα ας εκ του τα αφουως α λη θως ταις
 ο σι ι αις προ σε ε ταξας γυ ναι ξι κη ρυ υ ξαι
 την ε γερσιν α πο στο λοιςως γε γρα πται και δρο μαι ος ο
 Πε τρος ε πε στη τω μνη μα τι και το φως εν τω τα φω ο
 ρων κα τε πλη ττε το ο θεν και κα τει δε ε τα ο θο νι
 α μο ο να χω ρι ις του θει ου σω ματος εν αυ τω κα
 τα κει με να και πι στευ σας ε ε βο η η σε δο ξα

σοι Χρι στε ο Θε ος ο τι σω ζεις απ αντας Σω ω τηρ η

η μων του Πα τρος γαρ υ πα αρχεις α πα αυγα α σμα

Και νυν

Ἦχος πλδ Γα ρ

Ο δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυρω σιν

υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον θα να

τον σκυ λε ευ σας και ε γερ σιν δει ξας ως Θε ος μη πα ρι δης

ους ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι λαν θρω

πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν σε Θε ο το

ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και σω ω σον Σω τηρ η

μων λα ον α πε γνωω σμε ε νον

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλδ Γα ρ

Α ν θρω ποι το μνη μα σου Σω τηρ ε σφρα γι σα α

ντο Αγ γε λος τον λι θον εκ της θυ ρας α πε ε κυ λι ι

σε γυ ναι κες ε θε α σαν το ε γη γε ρμε νον εκ

νε κρων και αυ ται ευ η γ γε λι σαν το τοις μα θη ταις σου ου

εν Σι ι ων ο τι α νε στης η ζω η των α πα αν

των και δι ε λυ θη τα δε σμα του θα να του Κυ ρι ε ε δο

ξα α σοι

Δόξα

T α μν ρα της τα φης αι Γυ ναι κες κο ο μι σα α

σαι φω νης αγ γε λι κης εκ του τα φου ου η κου ου ον

παν σα σθε των δα κρυ ων και αν τι λυ πης χα ραν κο ο

μι σα α σθε κρα ξα τε α νυ μνου σαι ο τι α νε στη Χρι

στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη σας σωσαι ως Θε

ος το γε νος των α ανθρω πων

Καὶ νῦν

E πι σοι χαι ρει κε χα ρι τω με νη πα σα η η

κτι σις Αγ γε λων το συ στη μα και αν θρω πων το ο γε

νος η γι α σμε νε να ε και Πα ρα δει σε λο γι κε

παρ θε νι κον κα αυ χη η μα εξ ης Θε ος ε σαρκω

θη και παι δι ον γε γονεν ο προ αι ω νων υ παρχων Θε

ε ος η η μων την γαρ σην μη τραν θρονον ε ποι οι η

σε και την σην γα στε ρα πλα τυ τε ραν ου ρα νων α πει ειρ γα

σα α το ε πι σοι χαι ρει κε χα ρι τω με νη πα σα

η κτι σι ις δο ξα α σοι

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος ᾠὴ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Των α γγε λων ο δη η η μος κα τε πλα γη ο

ρω ω ν σε ε εν νε ε κροι οις λο γι σθε ε ε ε ντα

τθ θα να τθ δε Σω ω ω τε ρ την ι σχυν κα θε λο ο

ον τα και συν ε ε αυ τω ω τον Α δα μ ε γει

ρα ντα και εξ α δθ παν τας ε λευ θε ρω ω

σαν τα

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Τι τα μυ ρα συ μπα θως τοις δα ακ ρυ σι ω ω μα α

θη τρι αι κιο να α α α τε ο α στρα πτων εν

τω τα φω Α αγ γε λος προ σε φθε ε γ γε ε το ταις μυ

ρο φο ο ο ο ροις⁹ ι δε τε ε υ μεις τον ταα φον

και η σθη τε⁹ ο Σω τηρ γαρ ε ξα νε ε ε

στη τε μνη η μα τος⁹

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ⁹

Λ ι ι α αν πρω ι̇ μυ ρο φο ροι ε εδρα μον²²

προστο μνη η μα α σθ θρη νο λο γσ σ σ σαι⁹ αλλ ε

πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει ει ει ει πε²²

θρη νσ ο ο και ρο ος πε επ αυ ται μη κλαι ε

τε⁹ την α να στα σιν δε α πο στο λοις ει ει πα

τε⁹

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ⁹

Μ υ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μν ρων

ελ θσ σ σ σαι²² προς το μνη η μα σθ Σω ω ω ω

τερ⁹ ε νη χσν το αγ γε ε ε λσ προς αυ τας φθε γγο

με ε ε ε ν^υ τι με τα α α νε κρων τον ζω ω ων τα

λο γι ζε σθε^υ ως θε ος γαρ ε ξα νε ε ε

στη τ^υ μνη η μα τος^υ

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι^υ

Π ρο σκυ ν^υ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τ^υ τ^υ Υι

ο ο ο ον τε^υ και αιτω ω Α α γι ον Πνε ε ε ευ μα

^υ την Α γι αν Τρι α α α δα εν μι α τη ου σι ι

ι ι α^υ συν τοις Σε ε ε ρα φι ιμ κρα α ζον τες το

Α α γι ος Α γι ος^υ Α γι ος ει Κυ

υ ρι ε^υ

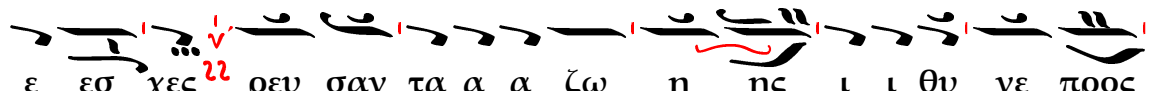
Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τ^υς αι ω ω ω

ω να ας τω ναι ω ω νων α μην^υ

Ζ ω ο δο την τε κ^υ ς ς σα τον Α δα μι α μα ρ

τι ι ι ι ας^υ ε ε λυ υ τρω ω σω Πα ρ θε ε ε ε νε

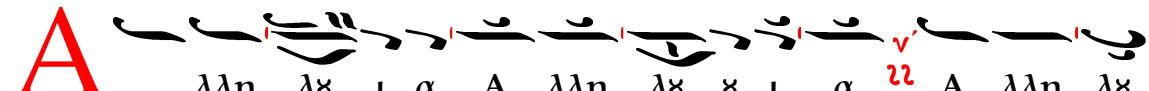
^υ χα ρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι λυ πης πα ρε ε

 ε εσ χες²² ρευ σαν τα α α ζω η ης ι ι θυ νε προς

 ταν την δε⁹ ο εκ σα σαρκω θει εις Θε ος και

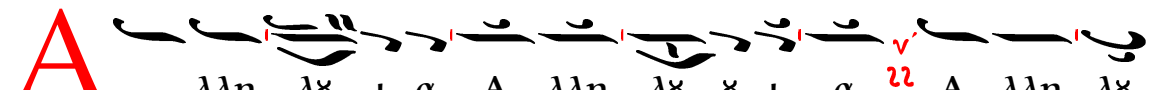
 α αν θρω προς⁹

A

 λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α²² A λλη λϑ

 ι α α δοο ξα σοι ο Θε ος⁹

Τὸ τρίτον.

A

 λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α²² A λλη λϑ

 ι ι α α δοο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ος⁹

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. δ'.

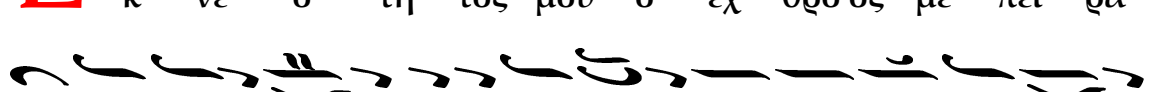
Αἱ Μυροφόροι τοῦ ζωοδότου, ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνουν· Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἀντίφωνον Α'

Ἦχος πλ. Νη ς

E

 κ νε ο τη τος μου ο εχ θρο ος με πει ρα

 ζει ταις η δο ναις φλεγει με ε γω δε πε ποι θως εν σοι Κυ

ρι ε τρο που μαι του τον ^v_{δ2}

Ο ι μι σου ντες Σι ων γε νη θη η τω σαν δη
πριν εκ σπασθη η ναι ως χορ τος συγ κο ψει γαρ Χρι στος αυ
χε ενας αυ των το μη βα σα νων ^v_{δ2}

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α
μην ^v_{δ2}

Α γι ω Πνευ μα τι το ζην τα παν τα φως εκ φω
το ος Θε ος με γας συν Πα τρι υ μνου ου μεν αυ το ο
και τω λο γω ^v_{δ2}

Ἀντίφωνον Β'

Η καρ δι α μου τω φο βω σου σκε πε σθω τα
πει νο φρο νου ου ου σα μη υ ψω θει ει σα α πο πε ση
εκ σου ου πα νοι κτιο μον ^v_{δ2}

Ε πι τον Κυ ρι ον ο ε σχη κως ελ πι ι δα ου
δει σει το ο τε ο ο τε πυ ρι τα πα αν τα κρι νει ει και κο
λα σει ^v_{δ2}

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Δ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α

μην^ν_Δ

Α γι ω Πνευ μα τι πας τις θει ος βλε πει και

προ λε ε γειτε ρα του ρ γει ει υ ψι ι στα εν τρι σιν ε να

θε ον μελ πων ει γαρ και τρι λαμ πει μο να ρ χει το θει

ον^ν_Δ

Ἀντίφωνον Γ'

Ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε προ σχες κλι νον μοι το ου

ους σου βο ω ων τι και κα θαρον πριν α ρησ με α πο των

εν θεν δε^ν_Δ

Ε πι την μη τε ρα αυ του γην δυ νων πας

αυ θις α να λυ υ σει του λα βειν βα σα α νους η γε

ρα των βε βι ω με νων^ν_Δ

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Δ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α

μην^ν_Δ

A γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γι α μο να ας
τρι σα γι α ο Πα τηρ γαρ α να αρχος εξ ου ε φυ ο
Υι ος α χρο ο ο νως και το Πνευ μα συ υμ μορ φον συν
θρονον εκ Πα τρος συ νε κλαμψαν

Ἀντίφωνον Δ'

I δου δη τι κα λον η τι τερ πνον αλλ η το κα τοι
κειν α δελ φους α α μα εν του ου τω γαρ Κυ ρι ος ε πηγ
γει λατο ζω η ην αι ω νι αν

T ου εν δυ μα τος αυ του ο τα κρι να του α γοσ κο
σμων κε λε ευ ει μη δειν φο ρντι ζειν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α
μην

A γι ω Πνευ μα τι ε νο ει δει αι τι ι α
παν τα ε χεται ει ρη νο βρα βευ τως Θε ος τσ το γαρ ε
στι Πα τρι τε και Υι ω ο μο ου σι ον κυ ρι
ως

Τὸ Προκείμενον.

χ

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να ο
 Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Στίχος· Αἰνεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

χ Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να ο
 Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Στίχος· Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοῖ τυφλοῦς, Κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

χ Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να ο
 Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε α α α αν

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον Κυ ρι
 ο ο ον

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως

τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν ζ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ' 36-53).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν ἔστη ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμβοβοι γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐστέ, καὶ διατί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σὰρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. Ἐτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων εἶπεν αὐτοῖς· Ἐχετε τι βρώσιμον ἐνθάδε; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου· καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὦν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως καὶ προφήταις καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι οὕτω γέγραπται καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. Ὑμεῖς δὲ ἐστε μάρτυρες τούτων. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους. Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν, καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς διέστη ἀπ' αὐτῶν καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης, καὶ ἦσαν διὰ παντός ἐν τῷ ἱερῷ αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Αναγνώστης

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον
Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ,
προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ
δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ
οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ
προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ
ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς
εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. *
Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν' ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (+1889)

Χ Δ

Ελε η μου ελε η στον με ο Θε ος κα τα
το με γα ελε ος σθ και κα τα το πλη θος των οικτι
μων σθ ε ξα λει φοντο α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυ νον με α πο της α νο μι ι ας
μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και η
α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν τος

Σοι μονω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε νω
πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω θης εν
τοις λο γοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

Ιδθ γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην και εν α

μαρ τι ι αις ε κισση σε με η μητηρμ^θ

I δου γαρ α λη θει αν η γα α πησας^Δ τα α δη

λα και τα κρυ φι α τηςσο φι ι ασσ ε δη λωσαςμοι^θ

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως. ^χ ^θ

I δσ ς ς ς ς ς γα αρ α λη η η η θει

αν η η η γα πη η σα ασ^Δ τα α δη λα και αι

τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι ι ι α ασ

σς ς ς ε δη λω ω ω ω σα α α α α ασ μοι οι οι

οι οι^Δ

Ὁ α' χορός.

E ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα ^χ ^Δ

P αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σομαι

^Δ πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι^θ

A κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφροσν

νηνα γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με να^θ

A πο ζρεψον το προσωπον σς α πο των α μαρ

τι ων μὲ καὶ πασάστας α νο μι ας μὲ ξα λειψον

Καρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε ος

και πνευμαεν θες εγ και νι σον εν τοις εγ κατοις μὲ

Μη α πορ ρι ψης με α πο τῶ προ σω πῶ σῶ και το

Πνευμα σῶ το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε μὲ

Απο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σωτη ρι ου

σῶ και πνευμα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον με

Δι δα ξω α νο μουσ τας ο δος σῶ και α σε βεις

ε πι σε ε πιστρεψῶ σι

Ρυσαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της

σωτη ρι ι ας μὲ α γαλ λι α σε ται η γλωσ σα μὲ την δι

και ο συνην σῶ

Κυ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το στο

μα μὲ α να γ γε λει την αι νε σιν σῶ

Οτι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν ο

λο και τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Θ υ σ ι α τ ω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον ^Δ

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ^Δ ουκ ε ξουδε νω σει ^ε

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σστην

Σι ων ^Δ και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρσ σα

λημ ^Δ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ νησα

να φο ραν και ο λο και τω ματα ^ε

Τ ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον σσ

μο οσ χς ^Δ και ε λε ησον με ο Θε ος ^Δ λ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ^{Ζ'}

Ταιστων Α πο στο ολων προ σβει αις ε λε η μον ^Δ ε ξα λει

ψον τα πληθη των ε μων ε γ κλη μα των ^Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην ^{Ζ'} Ταισ της Θε ο το ο κσ προ σβει αις ε λε η μον ^Δ

ε ξα λει ψον τα πληθη των ε μων ε γ κλη μα των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος
τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειψον το α νο μη μα μη

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φθκα θως προ

ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον ζω ην και

με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου.

Ὡιδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκῆ
ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ
δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωμεν! ἐκ
μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν
βλύζουσιν· ἐκ πλευρᾶς δὲ ἀγίας, πηγὴν ἀθάνατον στάζουσιν,
καὶ ζωὴν ἐκ τάφου ἀΐδιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς εὐπρεπῆς ταῖς γυναιξίν ὁ Ἄγγελος, νῦν ἐμπεφάνισται, καὶ
τηλαυγῇ φέρων, τῆς ἐμφύτου σύμβολα, αὔλου καθαρότητος, τῇ
μορφῇ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς ἀναστάσεως, κράζει· Ἐξηγέρθη
ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν
Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε
Παρθένε· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν
ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Προδρόμου.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπειρῶ πεζεύσας.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς στειρευούσης ψυχῆς μου τοὺς λογισμούς, τοὺς ἀκάρπους ἐκτιλον, στειρευούσης ὁ βλαστός, εὐφημεῖν ὀρμήσαντος τὴν σὴν, ἐν νηδύι μητρικῇ, ἀγίαν σύλληψιν.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ ἱερός Ζαχαρίας ἐν τῷ ναῶ, εἰσελθὼν τεθέαται, θεῖον Ἄγγελον αὐτῷ, ἐμφανῶς μηνύοντα· Υἱόν, μετὰ γῆρας Ἱερεῦ, ἕξεις τὸν Πρόδρομον.

Δόξα.

Λύχνος Ἡλίου τῆς δόξης ὁ φωταυγής, ἐν νηδύι ἄρχεται, ἀναλάμπειν μητρικῇ, δι' οὗ σκότος λέλυται παθῶν, καὶ στειρώσεως δεσμά, ὁ μέγας Πρόδρομος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν ἐν γαστρὶ σου Δεσπότην ἐν μητρικῇ, Θεοτόκε πάναγνε, βασταζόμενον γαστρὶ, κατιδὼν ἐσκίρτησε σαφῶς, Ἰωάννης ὡς αὐτοῦ, ὑπάρχων Πρόδρομος.

Ωιδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῆς Ἐκκλησίας στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδάμ, τῇ γεύσει τῆς ἀμαρτίας, τῆς σαρκός σου τὸ σωτήριον πάθος, ἐδικαίωσε Χριστέ· αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος, τῇ τοῦ θανάτου πείρᾳ, πέφηνας ὁ ἀναμάρτητος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει, τοῦ θανάτου καὶ σκιᾶ καθημένοις, ὁ Θεός μου Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου τὰ σκευὴ διήρπασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ Ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις ἀεὶ μακαρίζομεν.

Καὶ τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος πλ. β΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ στεῖρα σήμερον καρπὸν, ἱερὸν συλλαμβάνει, τὸν μετέπειτα πᾶσαν, ἀκαρπίαν τῶν ψυχῶν, ἀξίνη τῇ νοητῇ, ἀποτέμνειν μέλλοντα ἐν χάριτι.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κωφεύσας ἔνδον τοῦ ναοῦ, Ζαχαρίας ὁ μέγας, τὴν φωνὴν τὴν τοῦ Λόγου, ἀγγελία φοβερά, κομίζεται καὶ λαμπρῶς, μεγαλύνει Κύριον τὸν εὐσπλαγχνον.

Δόξα.

Ὁ δείξας τρίβον ἀσφαλῆ, τοῖς πιστοῖς μετανοίας, προτροπῇ τοῦ Ἀγγέλου, ἐν νηδύι μητρικῇ, βλαστάνει θεία βουλή, παρ' ἐλπίδα ὁ ἔνδοξος Πρόδρομος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Γαστρὶ φερόμενον Χριστόν, τῆς Παρθένου ὡς ἔγνω, ὁ ἐκ στεῖρας ἐσκίρτα, προμηνύων τὴν χαρὰν, ἐπιδημοῦσαν ἐν γῆ, κατηφείας πάντα ἐκλυτρώσασθαι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἐκ τοῦ Μηναίου.

[Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος α΄. Χορὸς ἀγγελικός.

Εὐφραίνεται λαμπρῶς, Ζαχαρίας ὁ μέγας, καὶ ἡ πανευκλεής, Ἐλισάβετ ἡ σύζυξ, ἀξίως συλλαμβάνουσα, Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον· ὃν Ἀρχάγγελος, εὐηγγελίσατο χαίρων, καὶ οἱ ἄνθρωποι, ἀξιοχρέως τιμῶμεν, ὡς μύστην τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἀναπτύξωμεν, ὁ Λουκᾶς ἡμῖν ἔγραψεν ὁ ἱερός καὶ θαυμάσιος, καὶ τὴν τοῦ Προδρόμου θεασώμεθα σύλληψιν τὴν φαιδρὰν καὶ ἐπίσημον· φησὶ γάρ, ὡς εἰσηλθεν ὁ πρεσβύτης καὶ δίκαιος Ζαχαρίας εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων τοῦ θυμιάσαι, τῷ τῆς ἐφημερίας καιρῷ, ἐπέστη αὐτῷ Γαβριήλ, εὐαγγελιζόμενος καὶ λέγων· Ἐξεῖς Ἱεράρχα υἱὸν ἐν τῷ γήρα, Προφήτην τε καὶ Πρόδρομον, φωνὴν τε καὶ κήρυκα, καὶ λύχνον αἰείφωτον, τὸν μύστην τῆς χάριτος.]

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Θυμιῶντι ἐν ναῷ, τῷ Ζαχαρία ἱερεῖ, Γαβριήλ ἐξ οὐρανοῦ, ἐπέστη

λέγων πρὸς αὐτόν· Ὅτι ἐν γήρα σου ἔξεις καρπὸν εὐκλεῆ· καὶ στείρωσις ἢ πρὶν, τῆς Ἐλισάβετ νυνί, λυθήσεται εὐθύς, καὶ ἀκαρπία γονῆς, καὶ συλλαβοῦσα τέξεται τὸν κήρυκα, τοῦ Ἰησοῦ τε καὶ Προδρόμου. Αὐτῶν πρεσβείαις, Σωτῆρ τοῦ κόσμου, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑέτόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε· βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον· ῥάβδον Ἀαρῶν τὴν βλαστήσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστωρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει παρθένος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἐξαναστάς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας ἡγειρας, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας· καὶ ἡ Εὐὰ χορεύει, ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι, * τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ τοῦ ἄδου σκυλεύσας βασιλεία, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας Μακρόθυμε, γυναιξὶ Μυροφόροις συνήντησας, ἀντὶ λύπης χαρὰν κομισάμενος· καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας, τὰ τῆς νίκης σύμβολα, Σωτῆρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας Φιλάνθρωπε· διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, * τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Σύλληψις τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχ. Ἄνδρὶ Προφήτῃ χρησμὸς ἐξ Ἀρχαγγέλου,
Τεκεῖν Προφήτην, καὶ Προφήτου τι πλέον.

Εἰκάδι τῇ τριτάτῃ γαστήρ λάβε Προδρόμον εἶσω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἀνδρέου, Ἰωάννου, Πέτρου καὶ Ἀντωνίου, τῶν ἐν Ἀφρικῇ τελειωθέντων.

Στίχ. Ὑπὲρ νυγέντος πρὶν μιᾶ λόγῃ Λόγου,
Λόγχαῖς νυγείς, ἤνεγκε διτταῖς Ἀνδρέας.

Ἐχθραν πλάνη θείς, καὶ σφαγείς Ἰωάννης,

Σφάττει τὸν ἐχθρόν, καὶ σὺν αὐτῷ τὴν πλάνην.

Ἀντώνιος καὶ Πέτρος, ὡς στερόραι πέτραι,

Πρὸς τὰς μεληδὸν ἐκκοπὰς ἐκαρτέρουν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ραΐδος τῆς παρθένου.

Στίχ. Ποθοῦσα κάλλος ἡ Ραῖς Θεοῦ βλέπειν,

Σαρκὸς τὸ κάλλος ἐκδίδωσι τῷ ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων γυναικῶν Ξανθίππης καὶ Πολυξένης, τῶν ἀνταδέλφων.

Στίχ. Τὰς συγγόνους Ξανθίππην καὶ Πολυξένην,

Χοροὶ συνοίκους λαμβάνουσιν Ἀγγέλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Νικόλαος ὁ παντοπώλης, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας κατὰ τῷ ,αχοβ' (1672), ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Νικόλαος πάντα πωλήσας κάτω,

Ἐξηγόρασε Χριστὸν ἄνω ἐκ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Νεομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ ἐξ Ἀγαρηνῶν, τοῦ ἐν Βραχωρίῳ (Ἀγρινίῳ) μαρτυρήσαντος.

Στίχ. Πλάνην πατήσας Μωάμεθ Ἰωάννης,

Χριστοῦ υἱὸς γέγονε διὰ τοῦ ξίφους.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῆς Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῆ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A^{Bou} νοι ξω το στο μα μᾶ και πλη ρω θη σε ται
Πνευ μα τος ^{7x} και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι λι δι μη
τρι ^{7x} και ο φθη σο μαι ^Δ φαι δρω σ πα νη γυ ρι ζων ⁹ και
α σω γη θο με νος ταυ της τα θαυ μα τα ^{7x}

ὠδὴ γ'

T^{Bou} ους σου ους υ μνο λο γῶς Θε ο το ο κε ^Δ

η ζωσα και αφθονος πηγη θιασονσυγκροτησαν
 τας πνευματικων στερωωσον και εν τηθεια
 δοξησθε φωνοδοξηςαξιωσον

ᾠδὴ δ'

Την ανεξιχνιασονθειανβληντηςεκ
 της Παρθενωσασκωσεωςστυψιστα
 οοπροφητηςΑββακκμκατανοωνεκραυγαα
 ζεδοξατηδυναμεισΚυριε

ᾠδὴ ε'

Εξεστητασμπανταεπιτηθειαδο
 ξησσυγαααπειρογαμε Παρθενε
 εσχεςενμηητρατωνεπιπαντωνΘεον
 καιτεετοκασαχρονονΥιον πασιτοιιςυ
 μνσισεσωτηριιανβραβευσα

ᾠδὴ ς'

Τηνθειανταυτηνκαιπαντιμοντελντεςεορτην
 οιθεοφρονεςτηςΘεοομητοροςδευτεταςχει

ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν τα Θε
 ον δο ξα ζοντες

ὠδή ζ'

Ουκ ε λα ατρευσαν τη κτισει οι οι θε ο φρο
 νες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος α πει
 λην αν δρει ως πα τη σαντες χαι ροντες ε ψαλλον
 Πα περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε
 ος ευ λογη το ος ει

ὠδή η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
 καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι νω
 ο το ο κοσ της Θε ο το κς δι ε σω σα το το τε
 με εν τυ πς με νος νυν δε ε νερ γς με ε νος την οι
 κς με νην α πα σαν α γει ρει ψα αλ λς ς σαν
 Πα τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα ερ γα και υ πε ρυ
 ψου ου τε εις παντας τς αι ω ω να α α ας

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Με γα λυ νει η ψυ χη μ8 τον Κυ ρι ον και η
γαλ λι α σε το πνευ μα μ8 ε πι τω Θε ω ω
τω ω σω τη ρι μ8

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο
ορως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον
σε ε μεγα λυ νο μεν

Οτι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν της
δ8 λησ αυ τ8 ι δ8 γαρ α πο τ8 νυν μα κα ρι
8 σι με πασαι αι γε νε αι

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο
ορως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον
σε ε μεγα λυ νο μεν

Οτι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να
τος και α γι ον το ο νο μα αυ τ8 και το ε λε

ος αυ τδ εις γε νε αν και γε νε αν ^χ τοις φο βδ

με νοις αυ τον ^θ

^{Bou} Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^θ την α δι α φθο

ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

σε ε μεγα λυ νο μεν ^θ

^χ ^{Bou} Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τδ ^θ δι

ε σκο ρ πι σεν υ πε ρη φα νδς δι α νοι α καρ

δι ας αυ των ^θ

^{Bou} Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^θ την α δι α φθο

ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

σε ε μεγα λυ νο μεν ^θ

^χ ^{Bou} Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων ^θ και υ υ ψω σε ^δ

τα πει νδ ς ^θ πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θω ων ^θ και

πλδ τδ ον τας ^χ ε ξα πε στει λε κε νδ ς ^θ

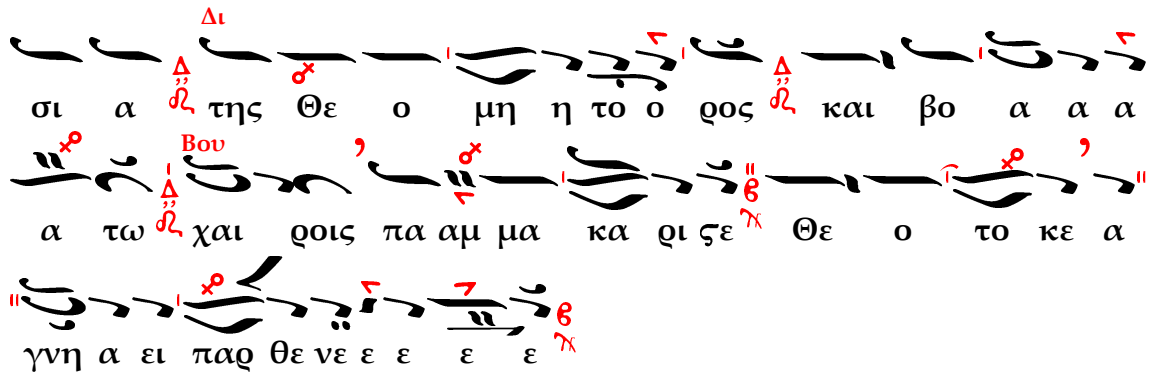
T^M ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^Δ και εν δο
^{Βου} ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ^Δ την α δι α φθο
ρωσ Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν^ε την ον τως Θε
ο το κον σε ε μεγα λυ νο μεν^ε

^{Βου} **A**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τς μνη σθη
ναι ε λε υς^ε κα θως ε λα λη σε προς τς πα τε ρας
η μων^ε τω Α βρα αμ^Δ και τω σπε ρμα τι αυ τς ε
ως αι ω νος^ε

T^M ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^Δ και εν δο
^{Βου} ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ^Δ την α δι α φθο
ρωσ Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν^ε την ον τως Θε
ο το κον σε ε μεγα λυ νο μεν^ε

ᾠδὴ θ'

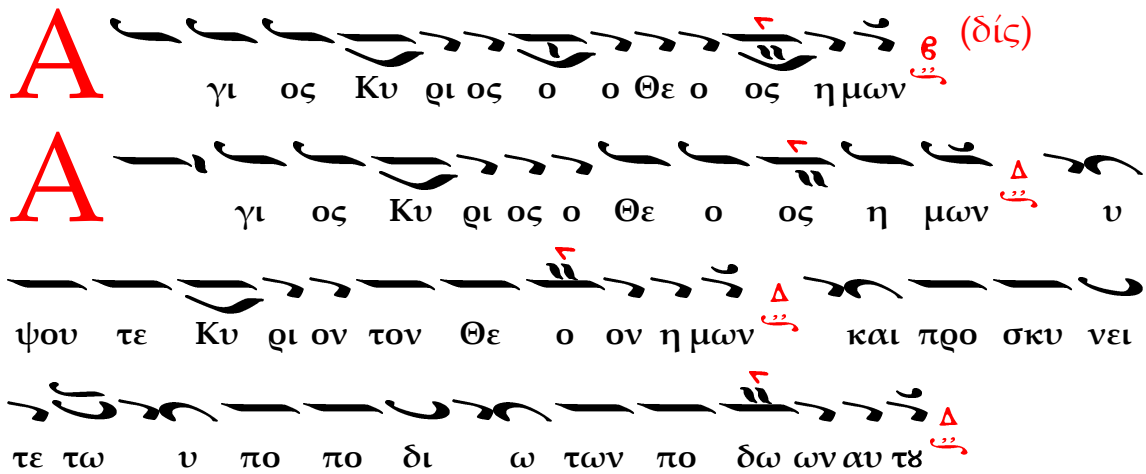
A^{Βου} πας γη γε νης σκι ο τα τω τω πνευ μα τι λα μπα α
δς^ε χς με νος^{Πα} πα νη γυ ρι ζε τω ω δε^{Βου} α υ λων
νο ο ων φυ σις γε ραι ρσ σα^ε τα ι ε ρα θαν μα

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

ὁ β' χορός:
ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον ζ'.

Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος, Σῶτερ εἶ κατ' οὐσίαν, ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, βρώσεως συμμετέσχες, καὶ μέσον στάς ἐδίδασκες, μετάνοιαν κηρῦσσειν· εὐθύς δὲ πρὸς οὐράνιον, ἀνελήφθης Πατέρα, καὶ Μαθηταῖς, πέμπειν τὸν Παράκλητον ἐπηγγείλω. Ὑπέρθεε, Θεάνθρωπε, δόξα τῇ σῇ ἐγέρσει.

Τοῦ Προδρόμου. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἡ τοῦ Προδρόμου ἔνδοξος, σύλληψις προμηνύει, τὸν ἐκ Παρθένου μέλλοντα, τίκτεσθαι Βασιλέα, ὡς οὗτος ἐξ Ἑλισάβετ, τῆς ἀκάρπου καὶ στείρας, πρεσβύτου ἱερέως τε, Ζαχαρίου τοῦ πάνυ ὦν ταῖς εὐχαῖς, καὶ τῆς Θεοτόκου καὶ Ἰωάννου, τοῦ Βαπτιστοῦ σου Κύριε, σῶσον οἴκτειρον πάντα.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χαρμονικῶς τὸ Χαῖρέ σοι, τοῦ σεπτοῦ Ἀρχαγγέλου, οἱ

λυτρωθέντες πάναγνε, τῆς ἀρχαίας κατάρας, διὰ τοῦ θείου σου
τόκου, εὐχαρίστως βοῶμεν· Χαῖρε Ἀδὰμ ἡ λύτρωσις, Θεοτόκε
Παρθένε· χαῖρε σεμνή, δι' ἧς ἀπηλλάγημεν τοῦ θανάτου· χαῖρε,
δι' ἧς ἐτύχομεν, οὐρανῶν Βασιλείας.

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Π^{Νη} α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ ρι
ι ι ι ον αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι ον εκ τω
ω ω ω νου ρα α νων αι αι νει ει ει τε α αυ τον εν
τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρεπει υ μνος τω ω ω Θε ε ε
ε ω

Α^{Νη} ι νει ει ει τε α αυ τον πα α αντες οι Αγ γε
λοι οι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον
πα α σαι αι δυ να α α α μεις α α αυ του ου
σοι πρεπει υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον
δο ξα αυ τη ε σται

πα α σι τοις ο σι οις αυ τσ

Κ υ υ ρι ε ει και κρι τη ρι ι ω πα ρε ε
στης υ πο Πι λα του κρι νο με νος αλλ ουκ α πε λει φθης

του θρο ο ο νου τω Πα τρι συ γκα α θε ζο μενος και
α να στας εκ νε κρων τον κο σμον η λευ θε ρω σας εκ
της δου λει αστου αλ λο τρι ι ι ου ως οι κτι ρμων και φι
λα ανθρωω προς

Αινεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ
αι νει τε αυ τον εν

στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ τς

Κυ υ ρι ε ει και ως θνη τον εν μνη μει ει ω

Ι ου δαι οι σε ε κα τε θεν το αλλ ως βα σι λε α

υ πνου ου ουν τα στρα τι ω ται σε ε ε φυλα τον και

ως ζω η ης θη σαυ ρον σφρα γι δι εσ φρα γι σαν το αλ

λα α νε στης και πα ρε εσ χες α φθα ρ σι αν ταις ψυ χαι

αις η η μων

Αινεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ
αι νει τε αυ

τον κα τα το πληθος της μεγαλω συ νης αυ τς

Κυ υ ρι ε ο ο πλον κα τα του δι α βο

ο ο λου τον Σταυ ρον σου η η μιν δε δω κας φρι τει ει γαρ

και τρε ε ε μει μη φερων κα θο ραν αυ τουου την δυναμιν

ο τι νε κρουους α νι στα και θα να τον κα τηρ γη σε

δι α του το προ σκυ νου ου μεν την τα φην σου και την ε

ε γε ερ σιν

Αινεϊτε αυτον εν ηχη σάλπιγγος
αι νει τε αυ τον εν ψαλ

τη ρι ω και κι θα ρα

Ο αγ γε λος σου Κυ ρι ε ο την α να στα σιν

κη ρυ υ ξας τους μεν φυ λα κας ε φο βη σε τα δε γυ ναι

α ε φωω νη σε λε γων τι ζη τει ει τε τον ζων τα με τα

των νε κρων α νε στη η Θε ος ων και τη οι κου με ε νη

ζω η ην ε δω ρη η σα α το

Και του Προδρομου,

Στιχηρα Προσομοια γ' εις δ'.

Ἦχος α'. Των οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. ε'. Αινεϊτε αυτον εν τυμπανω και χορω' αινεϊτε αυτον εν χορδαϊς και οργανω.

Ἀγαλλιᾶται ἡ κτίσις ἐν τῇ συλλήψει σου, Πρόδρομε καὶ Προφήτα, Βαπτιστὰ Ἰωάννη· ὁ θεῖος γάρ σου τόκος, σημαίνει ἡμῖν, τοῦ Δεσπότη τὴν γέννησιν· καὶ διὰ τοῦτο συμφώνως οἱ ἐπὶ γῆς, ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε.

Στίχ. Ϛ'. Αινεϊτε αυτον εν κυμβάλοις ευήχοις· αινεϊτε αυτον εν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοή αινεσάτω τὸν Κύριον.

Ἀγαλλιᾶται ἡ κτίσις ...

Στίχ. ζ'. Καὶ σύ, παιδίον, προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ,

προπορεύση γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Ὡς θαυμαστὴν μαρτυρίαν, εὐρῶν ὁ Ἄγγελος, τὴν σύλληψιν τῆς στείρας, τῇ Μαρία προσάγει, πρὸς πίστωσιν προσφέρων· διὸ καὶ ἡμεῖς, Ἐλισάβετ πρὶν ἄγονον, καὶ Ζαχαρίαν ὁμόζυγον τὸν αὐτῆς, καὶ Ἰωάννην εὐφημήσωμεν.

Στίχ. η΄. Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ θεοσκεύαστος λύχνος, τοῦ αἰδίου φωτός, ὁ τοῦ Νυμφίου φίλος, τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, ὁ μέγας Ἐωσφόρος, ἡ ζῶσα φωνή, Θεοῦ Λόγου ὁ Πρόδρομος, τῆς παρουσίας Κυρίου ἀγγελικῇ, προσφωνήσει νῦν συνείληπται.

Ἑωθινὸν ζ΄.

Ἦχος Πά

Πα

λε ε Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και Α

γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Η Πα Δι ο ο ον τως ει ρη νη συ Χρι ι στε προς αν

θρω ω ω που ους Θε ε ε ου ει ρη η νην την

ση η ην δι δους με τα την ε ε γε ε ερ σιν μα α

θη η η ταις εμ φο ο ο ο ο ο ο ο ο βους ε

Δι Πα Δι Πα δει ει ξας α αυ τους δο ο ξα α αν τας πνε ε ευ μα

κε α ο ο ο ραν αλ λα α κα α τε ε στει ει ει

Δι Πα Δι Πα λας τον τα ρα α χο ο ον αυ τω ων τη ης ψυ υ υ

Πα χης δει ει ει ξας τας χει ει ει ει ει ρας και αι αι αι

του ο υς πο ο ο ο δα α α ας σου πλην α πι στου ου ου
 των ε ε ε ε ε τι τη της τρο φη η ης με ε τα
 λη η η ψει και δι δα χω ω ω ν α να μνη η
 η σει δι η νοι ξας αυ τω ω ω ν το ο ο ο ννου του σου
 νι ε ε ναι τα ας γρα α α φας ο ις και την πα τρι
 κην επ α γγε λι ι ι αν κα α α θ υ πο ο σχο ο με
 ε ε ε νος και ευ λο γη η η η η η η σας αυ τους δι
 ε ε ε στη η ης προς ου ου ρα α α νον δι ο
 ο ο συν α αυ τοις προ σκυ νου ου ου ου ου ου με εν
 Σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Κυ υ υ ρι ι ε δο
 ο ο ξα α α σοι

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-Ϟ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις θε ο το
 κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τς εκ σς σαρκω
 θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α δαμ α να
 κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω ται η Ευ α

η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε θα να α τω ται και η
 μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι ο α νυ μνην τες βο
 ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι στος ο Θε ος η μων ο
 ου τως ευ δο κη σας δο ο ο ξα σοι
 * * *

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Νη ς

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξα ντι το φως δο ξα εν υ
 ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν θρω
 ποις ευ δο κι α

μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
 μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α
 την με γα α λην σου δο ξαν

Κυ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
 παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι η σου
 Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι ος του

Πα τρος ο αι αιρων την α μαρ τι ι αν του κο οσμου
ε λε ησον η μας ο αι αιρων τας α μαρ τι ι ας του κο
σμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ
δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε ησον η μας

Οτι συ ει μονος Α γι ος Συ ει ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μη

ην
Καθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και
αι νε ε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω να και εις
τον αι ω να του αι ω νος

Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ τη
α να μαρ τη του σφυ λα χθη ναι η μα ας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε ε
ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον το ο νο
μα σου εις τους αι ω να σ α μη ην

Γ ε ε ε νοιτο Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξον με τα

δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ ρι ε κατα φυ γη ε γεν νη η θη ση μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε η σο

ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρτον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ο ον με του

ποι ει ν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο ος

μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο με θα φω ως

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ος σου τοις γι νω

σκου σι σε

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος

α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευμα τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μη ην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Αισματικόν. χ

Α α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος Α α

α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ι ος Α α θα

α α α α να α α α α τος ε λε ε ε ε η σο ο

ο ο ο ο ν η η μα α α α α ας

Α να στα ας εκ τς μνη μα τος και τα δε σμα δι

α ρρη ξας τς α δς ε λυ σας το κα τα κρι μα τς

θα να τς Κυ ρι ε παν τας εκ των πα γι ι δων τς εχ θρα

ρυ σα μενος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α πο στο

λοις ος ε ξα πε στει λας αυ τς ε πι ι το κη ρυ γμα και

δι αυ των την ει ρη η νην πα ρε εσ χες τη οι κς με νη

μο νε πολυ ε λε ε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἕξαπλά.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορειτικά (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτεέρω

σονη μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτεέρω

σονη μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοιμάσεν τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτεέρω

σονη μας

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω
σονη μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ς ας
εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυ ς ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ς ας
εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυ ς ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ς ας
εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυ ς ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ς ας

εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυ ς ι α

Δόξα Πατρί και Υἱῷ και Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω νων

α μην

ΟΜο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α θα

να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι α

την η με τε ραν σωτη ρι αν σαρκω θη ναι εκ της

α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ θε νῶ Μα

ρι ι ας α τρε πτω σε νανθρω πη σας σταυ ρω θεις τε

Χρι στε ο Θε ος θανα τω θανα τον πα τη η σας εις

ων της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο ο

με νος τῶ Πα τρι και τῶ Ἀ γι ῳ Πνε ευ μα τι σω

σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος πλ' Γα ρ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ε ξ υ ψ ο υ ς κ α τ η λ θ ε ς ο ο Ε υ σ π λ α γ χ ν ο ς τ α φ η ν κ α
τε δε ξ ω τ ρ ι ι η με ε ρ ο ν ι ν α η μ α ς ε λ ε υ θ ε
ρω σ η ς τ ω ν π α θ ω ν η ζ ω η κ α ι η α ν α σ τ α σ ι ς η μ ω ν
Κυ ρ ι ε ε δ ο ξ α α σο ι

τὸ τέλος: Κυ ρ ι ε δ ο ξ α σο ι ο ι ο ι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Δ ε ε υ τ ε π ρ ο σ κ υ ν η σ ω μ ε ν και π ρ ο σ π ε ε σ ω ω μ ε ν
Χ ρ ι σ τ ω ω ω ω σω σ ο ν η μ α ς Υ ι ε ε Θε ο υ
ο α ν α σ τ α α α ς ε κ ν ε κ ρ ω ω ω ω ν

ὁ β' χορός: ψ α λ λ ο ν τ α ς σο ι α λ λ η λ ς ς ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλεΐτουργον)

Ἦχος πλ' Γα ρ

Ε ξ υ ψ ο υ ς κ α τ η λ θ ε ς ο ο Ε υ σ π λ α γ χ ν ο ς τ α φ η ν κ α
τε δε ξ ω τ ρ ι ι η με ε ρ ο ν ι ν α η μ α ς ε λ ε υ θ ε

ρω σης των πα θων ^Δ η ζω η και η α να στα σις η μων

Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι ^δ

Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος ^Δ Δι-Θ

Η πρωην ου τι κτῶ σα στει ρα ευφρανθη τι ^ε ι δῶ

γαρσυν ε λα βες Η λι ου λυ χνον σα φως ^Δ φω τι ζειν

τον μελλον τα ^ε πα σαν την οι κῶ με νην α βλε ψι

αν νο σῶσαν ^Δ χο ρευ ε Ζα χα ρι α εκ βο ων πα ρρη

σι α ^ε Προ φη της τῶ Υ ψι σῶ ε στιν ο με λλων τι κτε σθαι ^ε

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος ^Δ Γα ρ

Α γι οι Α να ργυ ροι και αι θαυ μα του ρ γοι ^δ

ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η μων ^Δ δω ρε

αν ε λα βε τε ^Δ δω ρε α αν δο ο τε η μιν ^δ

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλεΐτουρον)

Ἦχος ^Δ Δι-Θ

Π ρο στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι σχυν

τε ^Δ με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα α θε τε

μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων φω νας α
 λλα προ φθα σον ως α γα θη εις την βο η θει
 αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο οντων σοι τα α
 χυ νον εις πρε σβει ει αν και σπευ σον εις ι κε σι
 ι αν η προ στα τευ ου σα α ει Θε ο το κε
 των τι μων των σε ε ε

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α α γι
 ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

Τό τρίτον.

μα ας
A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι ι ος
 α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ

ρο ο ο ο ος α α α α α α α α α α γι

ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος ε λε ε

η ησονη η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-Θ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ος

Α α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ος

Α α α α α α γι ι ι α α γι ι ι

ος Α α α α θα α α α α α α α α α α α α α

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α θα
α α α α α α α α α α α α α θα α να α
α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σο ον η μα α α
α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Του Προδρόμου.

Προκείμενον του Προδρόμου.

Προκείμενον. Ἦχος βαρὺς. (Ψαλμὸς ξγ΄).

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιδί ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν μου.

Ἦχος Γα ϕ

E υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω και
ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σον ται πα αντες οι
ευ θει εις τη καρ δι ι α

Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ
α πο φο β ε χ θ ο ς ε ξε λ ο σ τ η ν ψ υ χ η η ν μ ο

E υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω και

ελ πι ει επαυτον και ε παι νε θη σον ται πα αν τες οι

ευ θει εις τη καρ δι ι α

Χ'. Σκέπασόν με ἀπό συστροφῆς πονηρευομένων ἀπο

πληθους εργαζομε νων την α δι κι ι αν

Ευ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω και

ελ πι ει επαυτον και ε παι νε θη σον ται πα αν τες οι

ευ θει εις τη καρ δι ι α α α α

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Γαλ. δ' 22-27)

Ἀδελφοί, Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν, ἓνα ἐκ τῆς παιδίσκης καὶ ἓνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας. Ἄλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης κατὰ σάρκα γεγέννηται, ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας διὰ τῆς ἐπαγγελίας. Ἄτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα. Αὗται γάρ εἰσι δύο διαθῆκαι, μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννῶσα, ἣτις ἐστὶν Ἄγαρ. Τὸ γὰρ Ἄγαρ Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς· ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλήμ ἐλευθέρη ἐστίν, ἣτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν. Γέγραπται γάρ· «Εὐφράνθητι στείρα ἢ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα».

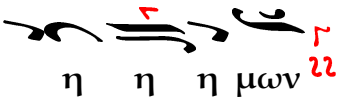
Ἀλληλουῖα τοῦ ἤχου τῆς Κυριακῆς.

Ἀλληλουῖα (γ'). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς δ').

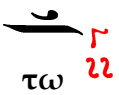
Αλλη λη λη ι ι α Α α α α α λλη λη λη

λη λη ι ι ι ι α Α λλη λη λη λη λη λη λη

ι ι Α λλη λη λη ι ι α

 Δευ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ ρι ω α

 λα λα ξω μεν τω Θε ω τω σω τη η η η ρι

 η η η μων

A λλη λϑ ϑ ι ι α A α α α α λλη λϑ ϑ
 ϑ ϑ ι ι ι ι α A λλη λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ
 ι ι A λλη λϑ ϑ ι ι α

 Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ τϑ εν ε ξο μο

 λο γη σει και εν ψαλ μοις α λα λα α ξω ω μεν α αυ

 τω

A λλη λϑ ϑ ι ι α A α α α α λλη λϑ ϑ
 ϑ ϑ ι ι ι ι α A λλη λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ
 ι ι A λλη λϑ ϑ ι ι α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Α' Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ε' 1-11).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐστὼς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ, εἶδε δύο πλοῖα ἐστῶτα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἀλιεῖς ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν ἀπέπλυνον τὰ δίκτυα. Ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων, ὃ ἦν Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους. Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα· Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν. Καὶ ἀποκριθεὶς

Σίμων εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιστάτα, δι' ὅλης νυκτὸς κοπιάσαντες οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον. Καὶ τοῦτο ποιήσαντες συνέκλεισαν πλῆθος ἰχθύων πολὺ· διερρήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν. Καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ τοῦ ἐλθόντος συλλαβέσθαι αὐτοῖς· καὶ ἦλθον, καὶ ἔπλησαν ἀμφότερα τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά. Ἰδὼν δὲ Σίμων Πέτρος προσέπεσε τοῖς γόνασιν Ἰησοῦ λέγων· Ἐξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι, Κύριε· θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων ἧ συνέλαβον, ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, υἱοὺς Ζεβεδαίου, οἳ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔση ζωγρῶν. Καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφέντες ἅπαντα ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Ἦχος ἰζ' Δι' ς

ο ξα α σοι ^Δ Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι
 ε ε ε ε ε ^δ δο ο ο ο ο ο ο ξα α σοι οι οι
 οι ^Δ ^ζ

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ

Τῇ Πέμπτῃ.

Ἦχος πδ' Νη ς

^{Νη} Ο ι τα α α α α α α Χε ε ε ε ε
^{Δι} ρ ρ ρ ρ ρ βι ι ι ι ι ι ι μ ^δ μ υ υ υ υ
^{Νη} στι ι ι ι ι ι κω ως ^Δ ει κο νι ι ι ι ι
 ζο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον τε ε ιε ε ε ε
^δ ες και αι αι αι αι τη η η η η ζω και τη

α α α α α τω ω ως Δο δο ρυ φο ρα α

 Πα

 α α α α α με ε ε ε ε νον τα α α α α

 Δι

 ξε ε τα α ξε σιν Α λλη η λα α α α α α α α α α

 Νη

 ι ι ι α α α α α α α α α α α α α α

 α

Εξήγηση Ιωάννη Αρβανίτη.

(C) 2009 Ιωάννης Αρβανίτης. Επιτρέπεται ελεύθερα ή χρήση στις Ίερές Ακολουθίες της Εκκλησίας. Για κάθε άλλη χρήση απαιτείται ή άδεια του εξηγητού.

Ἦχος Νη

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

 Κυ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

 Πα ρα σχα Κυ υ ρι ε

 Πα ρα σχα Κυ υ ρι ε

 Πα ρα σχα Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ υ ρι ε ^Δ ₂₂

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ε ^β _{7x}

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ υ υ ρι ε ^ν ₂₂

Σ οι Κυ υ ρι ε ^ν ₂₂

Κ αι τω Πνευμα τι σθ ^ν ₂₂

Λειτουργικά, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ^ν ₂₂ Νη

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς μϑ

^ν ₂₂ Κυ ρι ος ζε ε ρε ω μα α α μϑ ϑ ϑ ϑ ^ν ₂₂ και

κα τα φυ γη η μϑ και αι αι ρυ υ ση ης μϑ ^ν ₂₂

Α γα πη η η σω σε ε Κυ υ ρι ι ι ι

ε ε ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υ υς μϑ ^ν ₂₂ Κυ

ρι ο ος ζε ε ρε ω ω μα α α μϑ ϑ ϑ ϑ ^ν ₂₂ και κα

τα φυ υ γη η η η μϑ ϑ ϑ ϑ και αι αι αι

ρυ υ υ ση η η ης μϑ ^ν ₂₂

Π α τε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ευ μα ^ν ₂₂

Τρι α δα ο μο ο ϑ σι ον και α α χω ω ρι ι ζον ^ν ₂₂

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ο ν ε ι ρ η η ν η σ ²² θ υ σ ι ι α ν α ι α ι ν ε ε

²² σ ε ε ω σ ²²

Κ α ι μ ε τ α τ ε Π ν ε υ μ α τ ο ο σ σ ε ²²

Ε ε χ ο μ ε ν π ρ ο σ τ ο ν Κ υ υ ρ ι ο ν ²²

Α α ξ ι ι ο ν κ α ι α ι α ι δ ι ι κ α ι α ι ο ν ²²

Α γ ι ο σ Α γ ι ο σ Α γ ι ο σ Κ υ υ ρ ι ο σ Σ α β β α

²² ω θ ²² π λ η η ρ η σ ο ς ρ α ν ο ο σ κ α ι η γ η η τ η σ δ ο ξ η σ

σ^δ ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις²² ευ λο γη με νος
ο ε ερ χο με νο ος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ς²² ω
σα αν να α α εν τοις υ ψι ι ι ι σοις^δ

A α α μη η η η η ην²² ἢ ἄλλως

A α α α μη η η η ην²²

A α α α μη η η η η η η η η ην^δ

Σ ε υ υ μν ς ς μεν²² σε ε ευ λο γ ς ς ς

με ε ε εν²² σοι ευ χα ρι ι ς ς ς με εν Κυ ρι ε

²² και δε ε ο ο με θα α α σ ς ς ς ς^δ ο

θε ε ο ο ο ος η η η μων^δ

A ξι ι ον ε ε σιν ω ως α λη η θω ω

ω ω ως²² μα κα α ρι ζει εν σε ε ε ε τη η

η ην θε ε ο ο το ο ο ο κον^δ την α ει μα α

κα ρι ι σο ον και πα να α μω ω μη η

τον και μη η τε ε ε ρα α α α τδ ς Θε
 ς ς ς η η η η μων την τι μι ω ω τε
 ε ε ρα αν των Χε ρδ ς βι ιμ και εν δο ο
 ξο τε ε ε ε ρα α αν α συ υγ κρι ι ι ι τω
 ω ω ως τω ω ωων Σε ε ε ε ρα α α α φιμ
 την α δι α α φθο ο ο ο ο ο ο ρως Θε
 ο ον Λο ο ο ο γο ο ο ον τε ε ε ε ε
 κδ ς ς ς σαν την ο ο ον τω ω ω ως Θε ο ο
 το ο ο κον σε ε ε με ε ε ε γα α
 α α λυ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε εν

(Κέρκυρα κη' Μαρτίου, ββ', Ι.Α.)

Κοινωνικόν, Δανιήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Νη ς

Αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

 νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει

 ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει

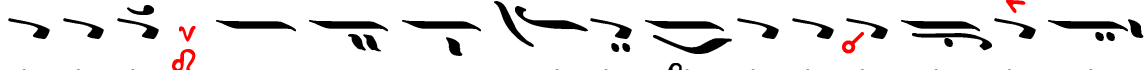
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει αι νει ει ει τε ε

 λιε ε ε ε ε τον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

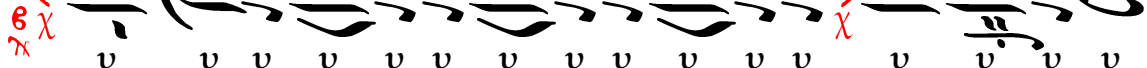
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

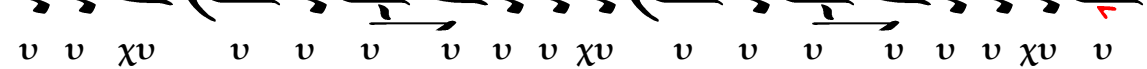
 υ υ υ το ο ον κυ υ η υ υ υ υ υ υ υ

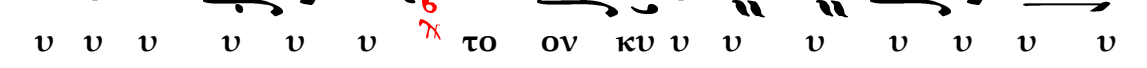
 χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ η υ υ υ υ υ χυ υ

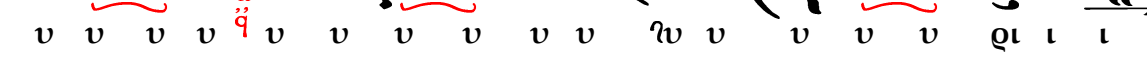
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

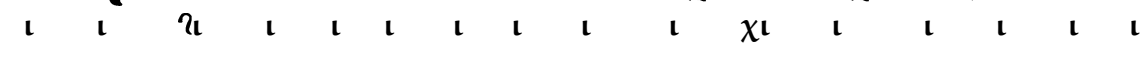
 υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ χυ υ

 υ υ υ υ υ υ το ον κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

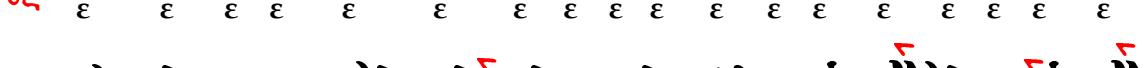
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ η υ υ υ υ ρι ι ι

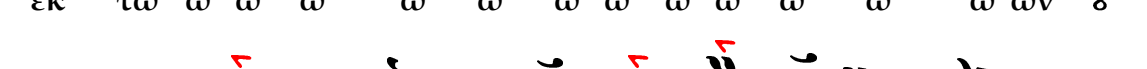
 ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι

 ι ι ι ι η ι ι ι τον κυ ρι ι ο ο η ο ο ο ο ον

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 εκ τω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

 ς

Πληρωθη η τω στομα ημων αι νεσεως
 σα Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δοοξαν
 σα οτι ηξιωσας ημας των αγιων σαμε
 τασ χεινμστηρι ι ι ιων τηρησον ημας εντω
 σωαγια ασωω ολην την ημεραν μελε
 των τας την δι και ο συυνην σα Αλλη λδ ι α
 Αλλη λδ ι α Αλλη λδ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ει η το ονομα Κυρι ε ευλογημενον
 α πο τδ νυν και εως τδ αιωω νος (δισ)
Το ονομα Κυρι ε ει η ευλογημε ε
 ε ε ε νο ο ο ον α πο τδ νυν και εως τδ αι
 ωω νο ο ος